

ΠΙΣΤΙΣ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. 30
 τὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τετάρτην ἑκάστης ἑβδομάδος.
 Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχον λεπ. 15

ΒΕΒΤΕΡΙΚΑ

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος κακὸν ἔλαβον τέλος. Ἡ ἑλληνικὴ ὑπηρεσία τὴν ὑποῖαν προσέφερεν ἡ Γαλλία καὶ ἀποδέχθη ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὅσον ἐπερίμενον καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Εὐρώπη. Ὁ κύριος Γρὸς δὲν ἐδυνάθη νὰ καταπέσει τὸν τρομεροῦς κλητῆρας τοῦ ἁδὸν Πασαφίκου, οὕτως ὥστε νὰ πληρωθῶσι δάνειον ἀνυπαρκτον, τὰ δὲ δώδεκα καὶ δεκατρία δίκροτα τοῦ ἀντιναύαρχου Πάρκερ πέτυχον νὰ πληρωθῶσι διὰ τὸ στρωματοποῦρανον τοῦ Πορτογάλου Ἰουδαίου, καὶ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο νίκην τῆς Ἀγγλίας ἐν Σαλαμίνι. Τὸ κοῦδ' ἡμᾶς, δὲν θέλομεν νὰ συζητήσωμεν ἤδη ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως ταύτης, περιμένοντες τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὑποίας ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δώσῃ. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν ἐνδιαφέρει νὰ καταδείξῃ, ὅτι ἡ διαπραγματεύσις τὴν ὑποῖαν ἐπαχεί- ρισεν ἐν Ἀθήναις ἐπαχειρήθη μετὰ ἀριστὴν ἐπιτυχίαν, ἐπιθανότητα καὶ μετὰ τὰς ἐλπίδας τὰς ὑποίας τὸ Λον- δρον ἐνέπνευσεν. Ἐνδιαφέρει εἰς αὐτὴν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν διεκινδύνευσεν ἀποτόλμως τὴν ἐπίσημον τῆς Γαλλίας μεσολάθεσιν. Ἦδη λοιπὸν ὁ Λόρδος Παλμερ- στὸν ἀνανεώσας τὴν διαγωγὴν τοῦ τοῦ 1840 ἐδείχθη ἐν Λονδίῳ ὑποχρεωτικὸς καὶ εὐμενὴς πρὸς τὴν Γαλ- λίαν, ἐνῶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πράκτοράς του νὰ δεικνύωνται δύσκολοι καὶ ἀδυσώπητοι. Καὶ ἐν Λονδίῳ μὲν, ὅπου ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ συμφῶνως μὲ τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ ὁποίου ἀπο- τελεῖ μέρος, δεικνύεται καλοθελητικὸς καὶ συμβιβαστικὸς, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολῇ, ὅπου ἐνεργεῖ μόνος οἱ πράκτορές του, ἀποκρούουν εἰς τὰς διατάξεις τὰς παρ' αὐτοῦ δι- οισχυρομένους, ἐδείχθη ὑπερόπτης, ἀγέρωχος καὶ ἔτοιμος νὰ δρᾷ παρὰ τὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἀποτυχίαν καὶ κατα- τροφὴν τῆς ὑπολήψεως τῆς Γαλλίας, ὑπερ πιθανολο- γείται. Ἀλλ' ἡμεῖς σκεπτόμεθα, ὅτι θέλει εἶσθαι σύμ- φωνον μὲ τὴν τοῦ πολέμου τάξιν τὸ νὰ καταστήσῃ ταῦ- τα πάντα προφανὴ τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Γαλλίας,

καὶ ν' ἀποδείξῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν διαφορὰν καὶ τὴν ἀντίφασιν τῶν δύο διπλωματικῶν πράξεων τῶν γενομένων ἢ μὲν ἐν Λονδίῳ, ἢ δὲ ἐν Ἀθήναις. Ἐάν δὲ ἡ Ἀγγλία βλέπου- σα ταῦτα πάντα τὰ εὐρίσκει καλὰ, καὶ νομίζει ὡς κατὰ τὸ 1840 ὅτι ἀληθῶς προτιμώτερον ἦτοιν εἶσθαι νὰ μὴ συναίθισιν ὅτι συνέβη, ἀλλ' ἐπειδὴ συνέβη εἶναι καλόν, ἡμεῖς συμπεραίνομεν ὅτι καλῆτερον εἶναι νὰ ἔχωμεν φίλον τὸν Λόρδον Παλμερστὸν καὶ ἐχθρὸν τὴν Ἀγγλίαν, παρὰ νὰ ἔχωμεν φίλην μὲν τὴν Ἀγγλίαν ἐχθρὸν δὲ τὸν Λόρδον Παλμερστὸν.

Νομίζομεν ὅτι τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον εἶναι ἀρκούντως εἰς κατὰστασιν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἶχε δικαίως ἐλπίδας ἐπιτυχίας ὅτε ἤρξατο τὰς ἐν Πειραιεὶ διαπραγματεύ- σεως. Ἐν τῇ διπλωματικῇ ἀναμφιβόλως κακὸν πρό- σωπον παίζει ὁ ἀπατῶμενος. Ἀλλὰ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σημαντικότητος ἢ τῆς σμικρότητος τῆς ἀπάτης τῆς ὑποίας ὁ ὑπεναντίος ἔκαμε χρῆσιν, ὥστε ἐάν ὁ ὑπε- ναντίος ἠπάτησε πλείοντον ἀφ' ὅτι ἀνήκει εἰς ἐντιμον διπλωμάτην, τότε ὁ ἀπατηθεὶς δὲν εἶναι ὅστις ἐφάρη κακῶς.

Ἄς μὴν ὑπερβολικώμεν ὅμως τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐν Πειραιεὶ διαπραγματεύσεών μας. Αὗται δὲν ὑπῆρ- ξαν ἀνώφελες ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἐάν πα- ραβάλλωμεν τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀγγλικῶν ἀπι- κτήσεων μὲ τὸν ὀριστικὸν τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου Οὐάις κοι- νοποιηθέντα, εὐρίσκουμεν μεγίστην διαφορὰν, καὶ ἀπο- δίδομεν μέρος τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης διαφορᾶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ κύριος Γρὸς μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβεως, περὶ τῶν ἀλλοκότων στοιχείων τοῦ ὁν Πικτζίφικου. Περιπλέον δὲ, ἐάν συγκρίνωμεν τὴν ποσότη- τιν ὁποῖαν ἐπρότεινεν ὁ κύριος Γρὸς δικαιοδικῶς ἢ κα- τὰ συμβιβασμὸν, μὲ τὴν ποσότη- τιν τῆς τελευταίας Ἀγ- γλικῆς ἀφροίσεως, ἡ διαφορὰ εἶναι ἀσήμαντος. Διότι ὁ κύριος Γρὸς ἐπρότεινεν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας δραχμὰς, καὶ ὁ κύριος Οὐάις ἐξήτησεν ἑκατὸν οὐδού- κοντα. Φρονούμεν λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐκέρδισε πολὺ ἐκ τῆς μεσολαθήσεώς μας εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πο- σότητος, καὶ συγχίρομεν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἀλλὰ συγχίρομεν καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὴν Ἑλλάδα.

Πραγματικῶς ὁ Λόρδος Παλμερστὸν τὰ πάντα ἔπρα- ξεν ὥστε ἡ Γαλλία ἐνεργήσασα εἰς τὸ νὰ κερδίσῃ κατὰ ἡ Ἑλλάς, νὰ μὴν ὠφελῇ αὐτὴ παντελῶς. Διὰ τὸ λοιπὸν ὁπότεν ἦτο τοσοῦτον μικρὰ ἡ μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλικῆς ποσότητος διαφορὰ νὰ μὴν ὑποχωρήσωσιν εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἠθέ- λησαν νὰ φανῶσιν ὅπως οὐκ εὐμενὴς πρὸς τὴν Γαλλίαν. Αἱ τριάκοντα χιλιάδες δραχμαὶ αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν με- ταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς ποσότητος διαφορὰν ἦσαν ἀράγε πολιτικὸν ζήτημα; Ἰσχυροῦτο ἀράγε εἰς τοῦτο ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας; Ὀχι. Διότι μικρὰ τις καλὴ προαίρεσις, ἢ μαλλον εἰπεῖν καλὴ πίστις ἔρειε εἰς τὸ νὰ συμβιβασθῇ ἡ ὑπόθεσις ὡς οὐδεὶς ἀμφιβάλλει. Ἀλλ' ἡ καλὴ προαίρεσις δὲν ὑπῆρχε, καὶ ἀπόδειξις τοῦ- του εἶναι αὕτη ἡ σμικρότης τῆς ποσότητος ἣτις ἀπο- τελεῖ τὴν διαφορὰν. Ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ δυσκολίαν τινὰ, παρεκτός ἐάν ἤθελον νὰ γεν- νήσωσι τοιαύτην. Ἠθέλησαν λοιπὸν νὰ δημιουργήσωσι δυσκολίαν, ἠθέλησαν δηλαδὴ ὥστε ἡ Γαλλία νὰ μὴν ὑπαρῇ ὁ ἀληθὴς δικαιοδικὸς τῆς Ἑλληνικῆς διενέξεως, ἠθέλησαν τέλος ὥστε ἡ σύστασις τῆς νὰ μὴν δυνήθῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν καταναγκαστικῶν μέτρων. Πρὸς τοῦτο ἤρκεσεν ἡ τῶν τριάκοντα χιλιά- δων δραχμῶν διαφορὰ. Καθόσον δὲ ἡ σμικρότης τῆς πο- σότητος διεδείκνυνεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο οὐδὲν σοβαρὸν συμφέρον, κατὰ τοσοῦτον ἡ ἐπιμονὴ εἰς βιασιοπραγίας ἐμαρτύρει ὅτι ἐνυπῆρχεν ἀδυσώπητος θέλησις τοῦ νὰ ἀποτύχῃ ἡ Γαλλία.

Δὲν μεμψόμεθα τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν διότι ἠπα- τήθη. Ἀπαγε. Ἐμελλεν ὅμως ν' ἀπατηθῇ καὶ ὠφείλε νὰ ἐμπιστευθῇ. Ἦλέεν εἶσθαι δὲ, δὲν λέγομεν ἔργον ἀπ' λίτευστον, ἀλλ' ἄδικον ἐνταυτῶ καὶ ἐναντίον τοῦ ὁρθοῦ λόγου τὸ νὰ μὴν ἐμπιστευθῇ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐμ- πιστεύεται τοῦ λοιποῦ, καὶ πρέπει νὰ πεισθῇ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἐάν ἦναι μοναρχία νό- μιμος ἢ συνταγματικὴ, δημοκρατία μετρία ἢ ριζικὴ, καὶ ἐάν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ὀνομαζόμενης Κάρολος Α' ἢ Ἐρ- βίκος Ε' Λουδοβίκος Ναπολέων ἢ Καβαίνιακ, ἢ Γαλλία δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ὑπόσ- χεσιν τῆς Ἀγγλίας, ἐνότῳ αὕτη δίδεται διὰ τοῦ στό-

ΠΑΡΑΦΥΛΙΣ.

Ἀναχώρησις τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου μετὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου.
 Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δούκῃ τῆς Ὁμάλης καὶ τοῦ πρίγκι- πος Ζακμὶλ, ὁ μόνος ἐκ τῶν λοιπῶν υἱῶν τοῦ Βασιλέως, ὅστις ὑπῆρχε παρὼν ἦτον ὁ δούξ τοῦ Μοντεπανσιέρ, ὅστις ἦτον ἀνυπόμυνος τότε τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις, καὶ ὅς δὲν ἀμειβάλλομεν πολὺ ἐνη-χολούμενος διὰ τὸν προσω- πικὸν κίνδυνον τὸν ὅπου ἐπείχεν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὁ πρίγκιψ οὗτος ἐπέπτετο ὡσαύτως, καὶ ἰκαίως, ὅτι πρῶτον καλῶν τῶν ἡν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλίσσαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δούκισσα τοῦ Μοντεπαν- σιέρ ἦτον ἐγχευρ, ἐπικίδυνον ἦτο τὸ νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν εἰς ὄλως τοῦ κινδύνου τοῦ ὁποίου διέτρεχον ἀπομακρυνό- μενοι ἐκ τῆς μεγάλης εἰσόδου τῶν Τουλλειριῶν. Συνε- πεία λοιπὸν τοῦτου ὁ δούξ ἐνεπιστεύθη αὐτὴν πρὸς εἰς ἀφωτισμένον φίλον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εὐρισκόμενον, ὅστις τὴν ἀδύνησεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ οἰκία αὕτη ἔκειτο πλη- ον τῶν ἀνακτόρων, καὶ ἐντεῦθεν ἡ πριγκιπέσσα αὕτη με- τέβη διὰ τοῦ Εἰς Βουλῶν, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν 23 Ἀπριλίου.
 Ὁ Λοχαγὸς Σμιέρὸς ἐξεπλήχθη ἐκ ταύτης τῆς κατ' ἐπιφάνειαν ἐγκαταλείψεως τῆς δούκισσας Μοντεπανσιέρ, ἀλλ' ἡ προσωπικὴ θέσις τοῦ δούκῃ, καὶ τὸ καλῶν του, ὡς πρίγκιπος. Ὑπεχρέωνεν αὐτὸν νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀναχώ- ρησιν τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ ὑπολοιποῦ τῆς

οἰκογενείας. Τὸ αἰνίδιον δὲ καὶ ἀπρόβλεπτον ὅλης τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐπληρώθησαν ἀργότερα τὸν λοχαγὸν τοῦτον τίς ἦταν ἡ αἰτία ἣτις τὸν ἐξέπληξεν.
 Ἡ νέα δούκισσα ἐφίτασεν εὐτυχῶς εἰς Εἰς, ὅπου ὅλη ἡ οἰκογένεια ἤλπιζε νὰ ἐνωθῇ, ἀλλ' ὅταν ἐξῆλθεν ἐκεῖ ὁ στρα- τηγὸς Τιέρ, ὁ ὑπασιπότης τοῦ δούκῃ, ὅστις τὴν ἐστειλό- φει, καὶ ὁ κύριος Ἐστιανσλέν εὐπατριδὸς γέντων καὶ ὁρ- χαῖος συμμοθητὴς τοῦ δούκῃ, ὅστις διέμεινε φίλος τοῦ καὶ ἔδραμε παρ' αὐτῶν, ἐφωβήθησαν τοσοῦτον διὰ τὴν φημὴν ἣτις διεδοθη ὅτι ὁ ὄχλος ἤρχετο νὰ προσβάλῃ τ' ἀνάκτορα. Ὅστε ὑπεχρέωσαν τὴν Α. Μ. Ὑψηλότητα ν' ἀναχωρήσῃ ἐν βίᾳ. Ἐφύσαν τὴν ἑσπέραν ἐκείνη ἀργὰ ἐν Ἀβιελ, ἀλλ' ὁ ὄχλος χωρὶς νὰ ἤσυχον ἀκριβῶς τίνες ἠδύναντο νὰ ἦναι οὗτοι ἐμάντευσεν ὅτι ἦσαν πολιτικοὶ προσφυγες, καὶ ἐσταμάτησε τὴν ἀμαξίαν εἰς τρόπον τοσοῦτον ἀπειλητικὸν ὥστε ἡ πριγκιπέσσα καὶ ὁ στρατηγὸς ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν ἐγκαταλείψωσιν.
 Ἐφυγον λοιπὸν περιπετοῦντες ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτὸς ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐπέτυχον νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τινος πλαγίας πύλης, ἣτις εὐτυχῶς εἶχεν ἀφῆθ' ἐλε-θέρα καὶ ἀνοικτὴ πρὸς χορτὴν ἐργατῶν τινῶν ἐνασχολουμένων πρὸς ἐπισκευὴν μεγάλῃς τινος πύλης. Ἐντεῦθεν λοιπὸν μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας καὶ σχεδὸν ψηλαφούντες ἠδυνήθησαν διαβαίνοντες ἀπὸ τὰς πέριξ βορβορώδεις ἰσοῦς νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν, ὅπου ἀρῶν ἐν διαστήματι δύο καὶ τριῶν ὥρων ἔμειναν ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ φύλος καὶ τὴν ὑ- γρασίαν εὐρον τὴν ἀμαξίαν τινῶν ἐλευθερωθεῖσαν τέλος διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ κυρίου Ἐστιανσλέν, ἣτις τοὺς μετε- φερεν εἰς Βουλῶν. Κατὰ τὸ νυκτερινὸν τοῦτο συμβεβη- χος ἡ νέα πριγκιπέσσα ἐδείξεν ἀξιοπαρατήρητον ἀδρείαν

καὶ ἰλαρότητα.
 Ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος τοῦ Βυρτεμβέργ καὶ ὁ Φίλιππος πῆλς αὐτοῦ ὁρῶντες τῆς πριγκιπέσσης Μαρίας, τὴν ὁποῖαν αἱ τέχναι ἐκλάσαν ὡς πατέρα αὐτῶν, εὐρέθησαν εἰς τὸ δωματίον τῆς Α. Μ. τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεως. λαβόντες δὲ ἀλλήν κορσίαν ἐβόλσαν ἀσφαλῶς μέχρι τῆς Γερμανίας.
 Τὸ ὑπόλοιπον τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν ἀν κτόρων, ὅτι ὡς εἶπον τινες τότε δι' ὑπογείου διό- δου ὑπὸ τὸ ἐκ μέρους τοῦ ὕδατος ἀνάχωμα, ἀλλὰ διὰ τοῦ με ἄλου προφυλαίου καὶ διὰ τῆς κεντρικῆς τοῦ κήπου εἰσόδου καὶ τῆς πλατείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. τοὺς δὲ ἔξ ἐγγόνους τοῦ Βασιλέως ἀπήγαγον ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῶν αἰ τῆς ἀκολουθίας του.
 Ἐνώπιον τοῦ κήπου ἐστάθημεν ἰσχυρὸν ἀπόσπασμα τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς ἐρίππον, τὸ ὁποῖον ὁ στρατηγὸς Δου- μάς ὑπασιπότης τοῦ Βασιλέως φρονίμως ποιεῖν εἴθεον αὐτοῖσι διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διάβασιν. Εἰς τὴν θέαν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας πορευομένης περὶ μετὰ αὐ- τῶν, οἱ ἐθνοφύλακες οὗτοι ἐξέφρασαν τὰς συμπαθίας καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς πίστεως τῶν κραζόντες «Ζήτω ὁ Βα- σιλεὺς, Ζήτω ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια!»
 Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐνόμιζε παντελῶς ὅτι ἤθελον ἀναγκασ- θῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ὅτι ἤθελον ἀπομα- κρυνθῇ τῶν Παρισίων καὶ τῶν περιχώρων τῆς πρωτεύου- σης.
 Ἐντεῦθεν ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν φόνον τινὰ, μοναδικὸν ἀναμφιβόλως, ἀλλ' ὅστις ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ φοβεράν σφα- γήν. Κοῦ ἦν στιγμήν αἱ ἀμαξίαι τοῦ Βασιλέως διέβηον τὸ Καρρουέλ, σπεύδουσαι νὰ διέλθωσι τὴν ὁρσοῦρον κα-

τὴν Γαλλίαν, τὴν μόνον αὐτοῦ σύμμαχον. Ἐάν τις αὐτὴ ἦτο δικαία, ἐάν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἦσαν καὶ ἐγένοντο εὐσχήμως εἰς μεγάλην τιμὴν ἀνταλλάξαι θάυμασαι τὴν δειχθεῖσαν ἐπιμονήν. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴς μέχρι τέλους τὸ υπερβολικὸν καὶ ἀλλοτρίων ἀπαιτήσεων ἐχρηκτῆρισαν τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἡ κακὴν καὶ κακὴν ἐπομένως καὶ ἡ ἐνέργεια, ἡν ἐπεδείχθησαν, καθίσταται ἐπίσης γελοία, ὡς αἱ ἀπαιτήσεις αὐταί. Ἄν ἀνολογισθῶσι τοὺς λόγους ὅλων τῶν στενοχωριῶν, καὶ ἂς ἴδωσι, πόσον ἀδύνατον τὸ βασιλεῖον, κατὰ τοῦ ὁποῖου τοιαύτα διεύθυνεν πολιτικὰς δυνάμεις.

Ἀρχὴς τῆς υποθέσεως ὁ Λόρδος Πάλμερστον διελύθη ἀπὸ προθεσμίας, ἥτις κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπέφερε τὴν προξενηθεῖσαν ἐν Εὐρώπῃ ἀγανάκτησιν, ἄλλα σπουδαιότερα συμβάντα ἀπέσυρον τὴν ἐπιρροὴν ἄλλων δυνάμεων. Ἀλλ', ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν ἐντελῶς, συμφέρει, ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη ἀπορροσθῇ θετικώτερον ἢ κατὰ τὴν ψευδῇ σημερινῇ ἐκτίμησιν καὶ πρὶν ἐπέλθῃ συζήτησις, εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἐτελείωσεν ἐν Ἑλλάδι ἡ κρίσις ἀνεδείχθη καθ' ἡμῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης Εὐρώπης.

(ΧΡΟΝΟΣ ΑΓΓΛΙΑΣ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ.

Καὶ αὖθις Βασιλικὸν θεάματος ἀξιοθέτωντες οἱ Ἕρμου λίται σήμερον, πανηγυρὶν τοσοῦτον τῆς πρώτης φαιδρίας καὶ πανευφρόσυνον συγκροτοῦμεν, ὅσῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς Βασιλικῆς Σοῦ εὐμενείας τρανώτερα τὰ δείγματα ἐκφράζονται.

Πρὸς τὴν πόλιν ταύτην, τὴν μόλις χθὲς καὶ πρῶτον ἐγερθεῖσαν, πολλὰ τῆς Βασιλείας Σοῦ, Βασιλεῦ, τὰ ἀγαθὰ ἐπιδαψίλευσας. Τὰ πάντα βέβαια πρὸς τὴν πρόδοον τοῦ Ἑμπορίου τείνοντα. Τὰ πάντα πρὸς τὴν εὐημερίαν τῶν Ἑρμοπολιτῶν φέροντα. Τὰ πάντα ὑπὸ Σοῦ Βασιλευομένου ἐνδόξως ἐνδόξῳ λαῷ τὴν δαίμονιν τέλος ἔχοντα.

Αἱ μεγάλα καὶ λαμπρά τῆς ὑγείας τε καὶ τῆς οἰκονομίας αὐταὶ οἰκοδομαί, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἤδη τὸν λαόν σου περικοσμοῦσι, τῇ προνοίᾳ τῆς Σοῦ Βασι-

λεῖας οὗτοι πρὸς αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν πίστεως ποιεῖται, οὗτοι δὲ καὶ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ ἂν τυχὼν ἤθελε παρεμποδισθῇ ἡ ἀναχώρησίς των.

Μετὰ λοιπὸν τῶν ὁδοποιῶν ἀμαζῶν ἐπερὶ ἡλίου διὰ τὴν πριγκιπέσσαν Κλημεντίνην καὶ τὸν σύζυγον αὐτῆς τὸν πρίγκιπα Αὐγουστον τοῦ Σαξὸν Κοβούργου μετὰ τῶν τριῶν τέκνων των καὶ τῆς ἐγγονῆς τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμὸρ τῆς πριγκιπέσσης Μαργαρίτας, τοὺς ὁποίους ἐσωώξεν ὁ ὁ Ἰατρός Πήλαρχος καὶ ἡ κυρία Ἀγγελέτα. Ὁ δὲ κύριος Αὐθεντὸν διοικητὴς τῶν Βερσαλλίων ἐπεφορτίσθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποσπάσματος τούτου, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον καλῶς διεύθυνεν, ὥστε ἔρθασεν ἀσφαλῶς εἰς Εὐθὺν ἀνεχώρησε διὰ Βουλγάρην, ὅπου ἀπῆλθεν ἐντὸς τοῦ ταχυπλοοῦ τὸν δούκα τοῦ Νεμὸρ ἔλθοντα κατευθεῖαν ἐκ Παρισίων, καὶ μετὰ τοῦ ἐποιοῦ ἀπεβίβασθησαν εἰς Φωκὴν τὴν Κυριακὴν 27 Φεβρουαρίου.

Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἔρθασαν διὰ τῆς ἐτέρας ὁδοποιῆς ἀμαζῆς καὶ εἰς παντοφροῦτον εἰς Δρεῦσιν, ὅπου ὁ βασιλεὺς εἶπεν ἀρχαῖον τιμὴν πύργον οἰκοδομηθέντα κατὰ τὰ ἀρχαῖα λόγους πρὸ τῆς Ῥωμῆς εἰς βουλῆς τῶν Γαλλῶν, καὶ τῶν λευκῶν τοῦ ἀπὸ τῆς οἰκονομίας φρουρίου τῆς Δρεῦσης, αἵτινα εἶχεν ἐπισκευάσει καὶ διακοσμήσει δι' ἐφῆμερον κατοικίαν καὶ εὐλαβὴ σταθμὸν, πλησίον εἰς τὸ παρακλήσιον τὸ πρὸ αὐτοῦ οἰκοδομηθὲν μετὰ τῶν ἐρείπων πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαναστασιν καταστραφέντος. Ταρεῖον τοῦτο τῶν πρὸ μητρὸς προγόνων σου, κατέστη ἐσχάτως καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκογενείας ταφεῖον, ὅπου ἐτάφη ἡ ἀδελφὴ σου ἡ πιστὴ φίλη τῆς δυστυχούς ζωῆς σου, ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ υἱὸς ὁ ἐπὶ δόξης αὐτοῦ κληρονόμος καὶ ἐλπίς τοῦ γένους σου.

Ἐνταῦθα εὐχαρίστως ἀποδίδωμεν δικαιοσύνην εἰς τὴν μεγαλόφυχον ἀρσένειον τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμὸρ, ἥτις διὰ τὴν αἰσθητικὴν ἀποφασίσαν αὐτὴν εἰς μοῦσιν, ὅτι διὰ τὴν ἡμῶν ἐγκατέλειπε τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα σου, ἀλλὰ καὶ

δικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀνηγέρθησαν τὸ παρελθὸν ἀνακρίνεται.

Ἀλλὰ τοῦ παρόντος εὐεργετήματος τὸ μέγεθος κατὰ πολὺ ἐκείνων ὑπερτερον παρίσταται διότι ἡ προκυμαία σου, ἥτις τῇ Βασιλικῇ Σοῦ εὐδοκίᾳ ἀνεγείρεται εἰς κώλυτον τῶν ἐξ ἀντιπνόνων ἀνέμων πρὸς τὸν λιμένα τοῦτον φερόμενων κυμάτων, καὶ ἐπομένως πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐλλιμενιζομένων πλοίων, ὡς προσήμιον πολλῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἀγαθῶν, θεωρεῖται καὶ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται.

Πλὴν οὐχὶ μόνον διὰ τὸ μέγεθος ὑπερέχει τῶν ἄλλων τὸ εὐεργετήμα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τρόπον προσέτι ὅστις καὶ τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ εὐεργετικώτερος ἀναδεικνύεται.

Ναί, Βασιλεῦ! κατὰ ἀλήθειαν εἰς ἐκπληξιν ὁ νοῦς ἡμῶν ἀρπάζεται, καὶ εἰς θαυμασμὸν τὸ λογικὸν κινεῖται, ὅταν ἀναλογιζόμεθα, ὅτι οὐ μόνον τὰς εὐχὰς εἰσέχουσας καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, ὡς φιλόστοργος πατὴρ τῶν ἀγαπητῶν αὐτῷ τέκνων προνοῶν, τὴν ἀνέγειρσιν τῆς προκυμαίας ταύτης διετάξας, ἀλλὰ καὶ Σὺ αὐτὸς, Μεγαλειότατε Ἄναξ, μετὰ τῆς Σεπτῆς Ἡμῶν Ἀνάσσης, ὡς ἡλίου φαινότατος ἐν τῷ μέσῳ ἐπιφανείς καὶ καταυγάζας διὰ τῶν ἀκτίνων τῆς Βασιλικῆς Σοῦ παρουσίας τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος χρηστοτέρας Ἡμῶν Ἐλπίδας κηρύττοντας, ἵνα καὶ ταῖς Βασιλικαῖς Σοῦ αὐταῖς χερσὶ μετ' ἡμῶν τὴν θαυμάσιον λίθον τῆς προκυμαίας καταβάλλης, δειγμα καὶ καὶ τοῦτο τρανώτατον παρέχων τῆς Βασιλικῆς Σοῦ εὐμενείας πρὸς ἡμᾶς.

Διὸ μετὰ βαθύτατον σεβασμὸν πρὸς Σὲ, Βασιλεῦ, ἱστάμενος ὁ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Θεοῦ, τοῦ καὶ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῷ θεῷ αὐτοῦ προστάγματι θεμελιώσαντος ἐγγειμῆθαι Σοὶ πιστότατος λαὸς τῆς Ἑρμοπολείας, τὴν εἴπερ καὶ ἄλλοτε φαίδρην ταύτην καὶ χερσὶ σου τελειοποιήσῃ, καὶ ἀνομολογῶν τὴν εὐγνωστότην, ἥ ἐν τῷ ἐνδομύχῳ κέντρῳ τῆς καρδίας αἰσθάνεται, ὑπὲρ ὅσων Βασιλικῶν χερσῶν καὶ ἄλλοτε, καὶ ἤδη αὐτὴν μάλιστα κατηξίωσας, δέεται ἅμα τοῦ Παντοκράτορος καὶ παναγίου Θεοῦ ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως καὶ εὐλείας τοῦ Βασιλικοῦ Σοῦ Θρόνου, καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ μακροβιότητος Σοῦ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως καὶ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Βασιλίσσης.

Ζήτωσαν ὁ Βασιλεὺς Ὁθων καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία.

Ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου τὴν 20 Μαΐου 1850.

Ὁ Δήμαρχος

Ν. Πρασκαλάκης.

Ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ.

Σὺς εὐχαρίστως διὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μοι ἐξεφράσατε ἐν ὀνόματι τῶν συνδημοτῶν σας.

Αἰσθάνομαι δὲ μεγίστην εὐχαρίστησιν θέτων εἰς τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γενεθλίων Μου, τὸν πρῶτον λίθον τῆς προκυμαίας, ἐξ ἧς προσδοκᾶται ἡ ἐξασφάλις τοῦ λιμένος καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἑμπορίου μίαν πόλεως, ἡ ὁποία εἰς τὰς τελευταίας δεινὰς περιστάσεις ἔδωκε τρανὰ δείγματα ἀφοσιώσεως καὶ ἐθνισμοῦ.

Εὐχομαι τὸ ἔργον τοῦτο, τοῦ ὁποῖου θέτομεν ἤδη τὸν πρῶτον λίθον, νὰ ᾖ στερὸν καὶ διαρκὲς ἀποδοῦν τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων.

Προσφώνησις τοῦ Κ. Ι. Καραλή

κατὰ τὴν ἀπόθεσιν τῆς Α. Μ.

Καὶ ταύτην τὴν φορὰν Μεγαλειότατε, ὁ λαὸς τῆς Ἑμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἑρμοπόλεως, μετ' ἀπείρου ἀγαλιάσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ὑποδέχεται Σε καὶ τὴν Σεπτὴν Βασίλισσαν!

Ἡ ἐπὶ τῶν τελευταίων συμφορῶν τῆς πατρίδος ἀπαρδειγματίστος καρτερία τῆς Γ. Μ. καὶ ἡ ἐμφανὴς διαγωγή τῆς Κυβερνήσεώς Σου, ἐνεχάρησαν εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑρμοπολιτῶν ἀνεξάλειπτα αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Γ. Μ. τὴν ἀπὸ τοσοῦτον κλύδωνος διασώσασαν τὴν Πατρίδα καθ' ὅσον κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἐκείνας περιστάσεις, οἱ Ἑρμοπολίται περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Βασιλικοῦ Σοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου, ὡς μεδὲν ἐλογίζοντο τὰς ὑλικὰς ζημίας εἰς ἃς ὑπέστησαν.

Τῶν παγκοσμίων τούτων αἰσθημάτων τοῦ Ἑρμοπολίτου λαοῦ, Μεγαλειότατε, πιστὸς ἐγὼ διερμηνεύς, ὡς προϊστάμενος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθικετεῖω τῶν Ὑψίστων ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὅπως Σὺ τε καὶ ἡ Σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα εἴτε ἐν ὑγείᾳ ἀπροσδόκητῳ καὶ εὐκαλεῖ λαμπρότατοι, ὁ δὲ Βασιλικὸς Σοῦ Θρόνος διατηρηθεῖ ἕως ἀκράδαντος καὶ ἐνδοξος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπὶ Σε μόνον ἐλπίζούσης πολυπαθοῦς ἡμῶν Πατρίδος.

Ζήτωσαν αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες Ὁθων καὶ Ἀμαλία. Ζήτωσαν!

ρατὸς τοῦ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ καλλιτεχνικὴ δόξα τῆς δυναστείας σου.

Εἰς τὴν κατοικίαν ταύτην τὴν ἡμισυσκευασμένην καὶ λύπη; διαμονὴν ἔφθασε διὰ μισθωτῆς ἀμάξης μεταξὺ χειμερινῆς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς φέρων τὴν πέθος τῆς Μοναρχίας ὡς ἤλεγεν ὁ Μιχαὴλ ἀποδησάσκων. Ἡ τοῦ κόσμου ἱστορία ἀναφέρει ὅτι αἱ τοιοῦτον παράδειγμα τύχης περὶ πετιῶν; Ὅπως ἀλλοίωσις! Νὰ γευθῇ ὡς Βασιλεὺς ἐν τῷ τῶν ἀνακτόρων τῶν Τουλλερίων καὶ νὰ δειπνήσῃ ὡς ἐξόριστος εἰς τὸ Φρούριον τῆς Δρεῦσης; Νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ἱπποῦ πλοῦσις ἐπετρωμένου ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Κρουαζέλ, καὶ νὰ ταξιδεύῃ διὰ τοῦ παντοφροῦ τοῦ Ἀγίου Κλαυδίου. Νὰ φημί; ὡς ὁ πλουσιώτερος τῆς Εὐρώπης Μονάρχης, καὶ ν' ἀναγκασθῇ τὰ δανεισθῇ φράγκα 1200. Νὰ ἐξυπνήσῃ ἰσχυρώτατος ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τῶν προγόνων σου καὶ νὰ κρυφθῇ πρόφυς ἐντὸς τοῦ τάφου τῶν τέκνων σου!

Sunt lacrymae rerum et nentem mortalia tangant.

Πολλὰ ἐνωρίς τὴν πρῶτην τῆς 25 Φεβρουαρίου πρὶν ἐγερθῇ τῆς κλίνης ὁ Βασιλεὺς ἐν Δρεῦτῃ ἔρθασεν ἐκ τῶν Παρισίων ἡ ἀγγελία ὅτι ἀπέτυχεν ἡ ἀντιβασίλεις καὶ ἐπρόκρυβεν ἡ Δημοκρατία, ὅτι δὲ ὁ νεανίσκος βασιλεὺς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ οἱ δύο ἀντιβασίλεις ἔγειναν ἀρσένειον τὴν στιγμὴν τῆς τραγικῆς τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ εἶναι γνωστὸν τί συνέβη εἰς αὐτοὺς.

Ἐνταῦθα εὐχαρίστως ἀποδίδωμεν δικαιοσύνην εἰς τὴν μεγαλόφυχον ἀρσένειον τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμὸρ, ἥτις διὰ τὴν αἰσθητικὴν ἀποφασίσαν αὐτὴν εἰς μοῦσιν, ὅτι διὰ τὴν ἡμῶν ἐγκατέλειπε τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα σου, ἀλλὰ καὶ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΛΙΟΥ.